

Centricité

[Couplet 1]

Dans le chaos, il trouve son équilibre,
Un être centrique, pas égocentrique.
Son point de gravité, son centre,
Lui permet de rester stable et transparent.

[Couplet 2]

Plus victime des commandements astraux,
Il navigue dans la vie, serein et beau.
Attentif à son énergie, il avance,
Sans être axé sur lui, il trouve la cadence.

[Refrain]

Centrique, il est dans le rayon de sa personne,
Stable et transparent, il laisse passer la lumière.
Respectueux des autres, il ne s'immisce pas,
Maître de lui-même, il étudie les courants qui le traversent.

[Couplet 3]

Il ne projette plus, il ne ressasse rien,
Libre des chaînes du bien et du mal ancien.
Ancré sans ancrage, sans foi ni prière,
Il écoute l'Esprit dans un silence clair.

[Pont]

Dans le tourbillon de la vie, il reste calme,
Son centre l'éclaire, comme une flamme.
Il respecte les autres, leur espace,
Et trouve la paix, dans cette danse.

[Refrain]

Centrique, il est dans le rayon de sa personne,
Stable et transparent, il laisse passer la lumière.
Respectueux des autres, il ne s'immisce pas,
Maître de lui-même, il étudie les courants qui le traversent.

[Outro]

Centrique, il avance, dans la lumière,
Respectueux et maître, il trouve la paix intérieure.
Son regard droit, son souffle pur,
Il traverse ce monde, libre et sûr.

Centricity

Verse 1

In chaos, he finds his balance,
A centric being, not egocentric.
His point of gravity, his center,
Keeps him stable and transparent.

Verse 2

No longer a victim of astral commands,
He moves through life, serene and fair.
Attuned to his energy, he moves forward,
Not self-centered, he finds his rhythm.

Chorus

Centric, aligned in his systemic ray,
Stable and lucid, he clears the way.
Respectful of others, he won't intrude,
Master of himself, serene and shrewd.

Verse 3

He no longer projects, nor clings to the past,
Freed from the chains of illusions cast.
Anchored without anchors, no need to pray,
He hears his Spirit in a silent way.

Bridge

In life's whirlwind, he stays still,
His center lights him, like a flame so real.
He respects all beings, gives them space,
And finds his peace in this dancing place.

Chorus

Centric, aligned in his systemic ray,
Stable and lucid, he clears the way.
Respectful of others, he won't intrude,
Master of himself, serene and shrewd.

Outro

Centric, he walks within the light,
Respectful and masterful, his peace is bright.
With a steady gaze and a pure breath,
He walks this world beyond the death.

Zentriert

Strophe 1

Im Chaos findet er sein Gleichgewicht,
Ein zentrierter Mensch, nicht ichsüchtig.
Sein Schwerpunkt, sein innerer Kern,
Hält ihn stabil, durchsichtig und fern.

Strophe 2

Kein Opfer mehr der astralen Befehle,
Er geht gelassen durch das Lebensgehege.
Achtsam auf seine Energie, bewegt er sich frei,
Nicht egozentriert – sein Rhythmus dabei.

Refrain

Zentriert, im Strahl seiner eigenen Person,
Stabil und klar – Licht fließt davon.
Respektvoll, tritt er nie zu nah,
Beherrscht sich selbst, nimmt wahr, was geschah.

Strophe 3

Er projiziert nicht, lebt nicht im Gestern,
Befreit von Illusionen, kann nichts mehr lähmen.
Verankert ohne Anker, frei vom Gebet,
Hört seinen Geist – der leise lebt.

Brücke

Im Wirbel des Lebens bleibt er ruhig,
Sein Zentrum leuchtet, eine ewige Glut.
Er wahrt den Raum der anderen mit Achtung,
Findet seinen Frieden in der sanften Wandlung.

Refrain

Zentriert, im Strahl seiner eigenen Person,
Stabil und klar – Licht fließt davon.
Respektvoll, tritt er nie zu nah,
Beherrscht sich selbst, nimmt wahr, was geschah.

Outro

Zentriert geht er weiter im Licht,
Mit innerem Frieden, der aus ihm spricht.
Mit klarem Blick und reinem Atemzug,
Geht er durch die Welt, doch bleibt genug.

مرکز مند بودن

[بند اول] :

در میان هرج و مرج، ایستاده چو کوه،
نه در پی خود، نه در فکر ستوه.
در محور خویش، به سان چراغ،
شفاف و آرام، بدون فراغ.

[بند دوم] :

نه دیگر آسیر نجوم و قضا،
رها در مسیر، بدون ادعا.
به نیروی درون خود آگاه،
بی محور "من"، روان چون پگاه.

[ترجیع بند] :

مرکز مند است، در پرتوی درون،
ثابت و شفاف، به سان ستون.
با احترام به دیگران، نمی شود فضول،
بر خود مُسلط، نگردد ملول.

[بند سوم] :

نه طرحی ز ند، نه یاد گذشتیه،
رها از اسارت خیر و سرشته.
بی نیاز از دعا، بی نیاز از یقین،
گوش می دهد به روح برتر، در سکوتی متین.

[میان بند] :

در طوفان زیست، قرار است و نور،
مرکزش شعله، ولی بی غرور.
به جان های دیگر ندهد مدار،
در رقص صلح، بی انتظار.

[ترجیع بند] :

مرکز مند است، در پرتوی درون،
ثابت و شفاف، به سان ستون.
با احترام به دیگران، نمی شود فضول،
بر خود مُسلط، نگردد ملول.

[انجام بند] :

رو به سوی نور، روان و رسا،
در خویش مکمل، بی هر قضا.
نگاهش شفاف، نفسش مطمئن،
می گذرد از جهان، سبک بال و ایمن.

Centricité

La chanson « *Centricité* » illustre parfaitement le passage de l'homme ancien (égocentrique, astralisé) à l'homme nouveau, stable, autonome, observateur, en connexion vivante avec l'Esprit systémique.

[Couplet 1]

*Dans le chaos, il trouve son équilibre,
Un être centrique, pas égocentrique.
Son point de gravité, son centre,
Lui permet de rester stable et transparent.*

Cet être a atteint ce qu'on nomme **l'état pré-personnel**, où il ne dépend plus des forces astrales ou de la polarité. **Être centrique**, c'est se placer dans l'axe de sa conscience systémique, non dans le mental ou l'âme.

Son équilibre au sein du chaos évoque l'aptitude à *ne pas être affecté par les agitations du monde matriciel*, ce qui nécessite la désactivation progressive de la mémoire animique et de la programmation planétaire.

[Couplet 2]

*Plus victime des commandements astraux,
Il navigue dans la vie, serein et beau.
Attentif à son énergie, il avance,
Sans être axé sur lui, il trouve la cadence.*

La sortie des commandements astraux fait clairement référence à l'émancipation des forces de l'astral inférieur, qui imposent par des lois matricielles (loi de bien et de mal, karma, etc.) un faux sens à l'existence. Il ne vit plus par réaction (polarisation), mais dans *la cadence de l'Esprit*, c'est-à-dire selon le courant morontiel. Il ne cherche plus à se spiritualiser, mais à s'aligner vibratoirement.

[Refrain]

*Centrique, il est dans le rayon de sa personne,
Stable et transparent, il laisse passer la lumière.
Respectueux des autres, il ne s'immisce pas,
Maître de lui-même, il étudie les courants qui le traversent.*

Le "rayon de sa personne" peut s'interpréter comme la connexion directe avec son double systémique, et non avec des entités astrales ou des guides.

Il laisse passer la lumière, ce qui suggère qu'il ne se prend plus pour un **moi** isolé, mais qu'il devient canal de l'intelligence de l'Esprit, sans altération mémorielle.

Il observe les courants : il est dans l'étude de ses programmes internes (pensées,

émotions, formes-pensées), dans un processus de désidentification mentale.

[Couplet 3]

*Il ne projette plus, il ne ressasse rien,
Libre des chaînes du bien et du mal ancien.
Ancré sans ancrage, sans foi ni prière,
Il écoute l'Esprit dans un silence clair.*

Ce vers souligne une **désactivation complète de l'âme** (qui fonctionne par projection, ressassement, croyance, polarité) et **une fusion progressive avec l'Esprit**.

Le bien et le mal sont des lois de la polarité, outils de la matrice. La foi, la prière, tout cela appartient à l'astral. L'homme nouveau agit par l'évidence, l'éclairage, la clarté.

Ancré sans ancrage évoque une **stabilité interne non énergétique**, libérée des outils spirituels de l'ancienne involution.

*Dans le tourbillon de la vie, il reste calme,
Son centre l'éclaire, comme une flamme.
Il respecte les autres, leur espace,
Et trouve la paix, dans cette danse.*

Rester centrique dans le *tourbillon* correspond à **ne pas s'impliquer émotionnellement** dans la dynamique astrale. Le respect d'autrui, ici, n'est pas moral : il relève d'une **neutralité vibratoire**, d'un **non-interventionnisme énergétique**.

[Outro]

*Centrique, il avance, dans la lumière,
Respectueux et maître, il trouve la paix intérieure.
Son regard droit, son souffle pur,
Il traverse ce monde, libre et sûr.*

Ce dernier segment montre un être ayant amorcé **la fusion avec son ajusteur de pensée**. Il **traverse le monde** sans s'y identifier, **libre du plan de la mort**.

*Quand l'homme devient libre, il n'a plus besoin d'énergies extérieures,
il devient porteur de lumière non polarisée.*

Son regard droit et son souffle pur sont symboles de clarté mentale et présence systémique, caractéristiques d'un être conscient, lucide, et non astralisé.

Laisser passer la lumière !

مرکز‌مندی

بند اول:

در میان هَرَج و مَرَج، ایستاده چو کوه،
نه در پی خود، نه در فکر ستوه.
در محور خویش، به سان چراغ،
شفاف و آرام، بدون فراغ.

«در میان هرج و مرج ایستاده چو کوه» نشانه‌ی ثبات ارتعاشی و خود-مرکزی است.

«نه در پی خود» به معنای عدم وابستگی به نفس است؛ انسان مرکز‌مند از "من" روانی قطع شده است.

«در محور خویش» کاملاً با مفهوم وجود در مدار خود و نه در مدار سیستم‌های بیرونی یا آسترال مطابقت دارد.

«شفاف و آرام» = فرد دارای ادراک واضح، بدون هیجانات آسترال؛ و «بدون فراغ» یعنی فارغ از شکاف‌های ذهنی که توسط حافظه آسترال ایجاد می‌شوند.

بند دوم:

نه دیگر اسیر نجوم و قضا،
رها در مسیر، بدون ادعا.
به نیروی درون خود آگاه،
بی‌محور "من"، روان چون پگاه.

«اسیر نجوم و قضا» اشاره به رهایی از برنامه‌ریزی ماتریکس دارد؛ انسان آزاد دیگر تحت نفوذ کدهای زمانی، اعداد، ستاره‌بینی و قضا و قدر نیست.

«رها در مسیر، بدون ادعا» یعنی فرد مرکز‌مند، با اتصال به مسیر روح برتر، در آرامش و بی‌تکلف حرکت می‌کند، بدون آنکه بخواهد دیده شود، اثبات کند، دیگران را تحت‌تأثیر قرار دهد.

«به نیروی درون خود آگاه» بیانگر اتصال به روح برتر است که جایگزین اتکا به دعا یا راهنمایی‌های آسترال می‌شود.

«بی‌محور من» نشان دهنده‌ی عبور از نفس است: هویت مرکزیت دارد، نه «شخصیت». «بی‌محور "من"»، روان چون پگاه» یعنی فردی که از نفس عبور کرده، دیگر با مرکز روانی شرطی شده هدایت نمی‌شود، بلکه اکنون در جریان خالص روح برتر، سبک، زنده، و مثل بامداد آغازین، در لحظه حضور دارد.

ترجیع‌بند:

مرکز‌مند است، در پرتوش درون،
ثابت و شفاف، به سان ستون.
با احترام به دیگران، نمی‌شود فضول،
بر خویش مسلط، نگردد ملول.

انسان مرکز‌مند، نوری از درون می‌تاباند. ثابت، شفاف، بدون تزلزل. با دیگران محترمانه رفتار می‌کند، اما حریم آن‌ها را نمی‌شکند. خودآگاه، بی‌نیاز از محرک‌های بیرونی، و هرگز خسته از بودن خویش.

بند سوم:

نه طرّحی رَند، نه یادِ گذشتِه،
رها از اسارتِ خیر و سرشتِه.
بی‌نیاز از دُعا، بی‌نیاز از یَقین،

گوش می‌دهد به روح برتر، در سکوتی متین.

«نه طرحی زند» = نداشتن برنامه‌ریزی ذهنی برای آینده. «نه یاد گذشته» = رها از خاطرات، هویت حافظه‌ای، پشیمانی یا دلبستگی.

«رها از اسارت خیر و سرشته» دقیقاً همان رهایی از **قطبیت خیر/شر** است. و رها از سرشته = نفی مفهوم سرنوشت.

«بی‌نیاز از دعا» = مرکز‌مند دیگر وابسته به ساختارهای نیایش و نماز و عبادت نیست.

«در سکوتی متین» = اتصال به **صوت درونی با روح برتر** نه صداهاى ذهنی یا حافظه‌ای. میان‌بند:

در طوفان زیست، قرار است و نور،
مرکزش شعله، ولی بی‌غرور.
به جان‌های دیگر ندهد مدار،
در رقص صلح، بی‌انتظار.

طوفان زیست = کنایه از آشفتگی زندگی در ماتریکس. قرار و نور = آرامش عمیق همراه با آگاهی درخشان. یک مرکز‌مند در مرکز طوفان زندگی، آرامش دارد. و نور آگاهی از درون او می‌تابد.

شعله در مرکز = نشان قدرت درونی، انرژی فعال. بی‌غرور = فاقد نفس، فاقد خودبزرگ بینی روانی. **داشتن نیروی درونی، بدون خودنمایی.** حضور نور روح برتر، بدون وابستگی به تحسین یا قدرت بیرونی

ندهد مدار = مدار انرژی، توجه، وابستگی، یا هم‌فرکانسی. **جان‌های دیگر** = دیگر انسان‌ها، دیگر مدارهای شعور. هر انسان باید در مدار خودش باشد.

رقص صلح = کنش هماهنگ با هستی، بدون جدال. **بی‌انتظار** = بدون انتظار پاسخ، واکنش، قدردانی... بدون نیاز به تغییر دیگران.

در میان آشوب و بی‌ثباتی ماتریکس، انسان مرکز‌مند در آرامش است و از درون نور می‌تاباند. شعله‌ی روح درون او روشن است، ولی هیچ نشانی از نفس و غرور ندارد. او مدار ارتعاشی خویش را در اختیار دیگران نمی‌گذارد، و در صلح ارتعاشی با هستی، می‌رقصد — بدون آنکه چیزی بخواهد.

انجام‌بند:

رو به سوی نور، روان و رسا،
در خویش مکمل، بی‌هر قضا.
نگاهش شفاف، نفسش مطمئن،
می‌گذرد از جهان، سبک بال و امن.

رو به سوی نور = حرکت به سوی روح برتر، نه نور جعلی اثیری. حرکت آگاهانه به سوی منبع اصلی. روان و رسا = روان = جاری / رسا = شفاف، قوی، بی‌مانع.

مرکز‌مند، هدایت درونی دارد به سوی منبع حقیقی. آگاهی او جاری و بی‌مانع است، بدون حافظه، بدون قطبیت در خویش مکمل = نیازی به «نیمه گمشده»، یا تأیید بیرونی ندارد. **قضا** = تقدیر، سرنوشت، حکم از بیرون. نگاه شفاف = درک بی‌واسطه، بدون فیلتر آسترال یا حافظه. ادراک مستقیم. ذهن پاک از قضاوت، واکنش، و تحلیل.

می‌گذرد از جهان = اشاره صریح به عبور از ماتریکس بدون بازگشت به آسترال. خروج از چرخ تناسخ.

سبک بال و امن = بدون بار حافظه، بدون ترس، بدون نگرانی بازگشت به آسترال